

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952 *

פרק ראשון : רשות כניסה וישיבה

1. מי שאיננו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, תשי"ב—1950, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרה, וישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה. הוראת כללית
2. שר הפנים רשאי לתת — סוגי אשרות ורשיונות ישיבה
 - (1) אשרה ורשיון לישיבת מעבר — עד לחמישה ימים ;
 - (2) אשרה ורשיון לישיבת ביקור — עד לשלושה חדשים ;
 - (3) אשרה ורשיון לישיבת ארעי — עד לשלוש שנים ;
 - (4) אשרה ורשיון לישיבת קבע.
3. שר הפנים רשאי להאריך — הארכת אשרות ורשיונות ישיבה
 - (1) רשיון לישיבת מעבר, ובלבד שסך־כל תקופות ההארכה לא יעלה על עשרה ימים ;
 - (2) רשיון לישיבת ביקור, ובלבד שסך־כל תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים ;
 - (3) רשיון לישיבת ארעי, ובלבד שתקופת כל ההארכה לא תעלה על שנתיים.
4. שר הפנים רשאי להחליף רשיון ישיבה מסוג קצר יותר ברשיון ישיבה מסוג ארוך יותר או ברשיון לישיבת קבע. החלפת רשיונות ישיבה
5. שר הפנים רשאי לתת אשרת חוזר למי שרשאי לשבת בישראל ישיבת קבע והוא — אשרות חוזר
 - (1) רוצה לצאת את ישראל על מנת לחזור אליה ; או
 - (2) נמצא בחוץ לארץ ורוצה לחזור לישראל.
6. שר הפנים רשאי — קביעת תנאים
 - (1) לקבוע תנאים למתן אשרה או רשיון ישיבה ולהארכה או החלפה של רשיון ישיבה ;
 - (2) לקבוע באשרה או ברשיון ישיבה תנאים שקיומם יהיה תנאי לתקפם של האשרה או של רשיון הישיבה.

פרק שני : סדרי כניסה

7. לא ייכנס אדם לישראל אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שיפורסם ברשומות. תחנות גבול
8. (א) רב החובל של אניה והאחראי על אוירון, על רכבת, על מכונית או על כלי־הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים למסור לקצין בקורת הגבולות, לפי דרישתו, את רשימת בקורת הנבולות

* נתקבל בכנסת ביום ה' באלול תשי"ב (28 באוגוסט 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בחצעות חוק 106 מיום א' באדר תשי"ב (27.2.52), עמ' 134.
 1 ספר החוקים 51 מיום כ"א בחמוז תשי"י (6.7.50), עמ' 159.